



ECHT of ONECHT

WAT DE KENMERKEN ZIJN VAN ECHTE, ONVERVALSTE CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP? GEMEENSCHAP IS 'SAMEN DELEN', EN DAT NIET OP HET NIVEAU VAN DE BELEEFDE, FORMELE, AFSTANDELIJKE, FATSOENLIJKE BUITENKANT, MAAR OP HET NIVEAU VAN HET HART, DAAR WAAR WE HET MEEST KWETSBAAR ZIJN: ONZE BINNENKANT. EÉN VAN DE KENMERKEN VAN GEMEENSCHAP IS TRANSPARANTIE, DOORZICHTIGHEID. GEEN MUREN ROND HET HART. HET HART IS NIET HET GEVOEL, DE WIL OF HET VERSTAND, MAAR DE PLEK WAAR WE NIEMAND ZOMAAR TOELATEN EN WAAR OOK NIEMAND BIJ KAN KOMEN DAN GOD ALLEEN: HET BRANDPUNT VAN ONS BESTAAN. BIJ DE WEDERGEBOORTE WORDT DIE PLEK BLOOTGELEGD EN IN BEZIT GENOMEN DOOR GOD ZELF. WE WORDEN BINNENSTEBUITEN GEKEERD. 'GEEN SCHEPSEL IS VOOR HEM VERBORGEN, MAAR ALLE DINGEN ZIJN NAAKT EN GEOPEND VOOR DE OGEN VAN HEM MET WIE WIJ TE DOEN HEBBEN' (HEBR.4:13).

VOLKOMEN OVERGAVE IS DUS EEN TWEDE KENMERK.

• door Gerard Hoddenbagh

Met wie zijn wij op die manier verbonden?

Allereerst met de Vader en zijn Zoon Jezus Christus. Dat is de verticale relatie: 'onze gemeenschap nu is met de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus' (1:3b)

Maar vervolgens ook met elkaar: 'opdat ook u met ons gemeenschap hebt' (1:3a) en 'maar als wij in het licht wandelen...hebben wij gemeenschap met elkaar' (1:7). Dat is de horizontale relatie. De laatste bestaat bij gratie van de eerste en misschien ook wel andersom (zie Matth.6:14,15).

Een waar christen zal zich dus niet alleen tevreden stellen met de verticale relatie, maar deze meest intieme vorm van contact en verbondenheid ook willen ervaren met de medegelowige.

Waar hebben we die gemeenschap?

We hebben die gemeenschap in het licht. 'Het is het licht dat alles openbaar maakt' (Ef.5:13). Een authentieke christen zoekt het licht dus op. Alleen daar kan hij God – die licht is en in Wie geen spoor van duisternis is – ontmoeten. Alleen daar ervaart hij ook de diepe verbondenheid met de medegelowige. Met minder dan die echte, onvervalste, innige verbondenheid neemt hij geen genoegen. Al het andere is namaak, onecht en heeft niet de smaak van de pure, zuivere atmosfeer van de hemel, van het eeuwige leven dat bij de Vader was en ons geopenbaard is.

Geen enkele christen leeft echter honderd procent in overeenstemming met het licht en dus zal hij voor de draad moeten komen met dat wat niet strookt met het licht.





Gelukkig is in het licht ook het geneesmiddel: het bloed van Jezus, Gods Zoon. Dat bloed heeft het kenmerk dat het reinigt en de kracht van dat bloed heeft voor God een eeuwige waarde: Hij is het zoenoffer voor onze zonden (2:2).

Wat verhindert die innige verbondenheid?

Wanneer we ontkennen dat we zonde hebben of gezondigd hebben, verhindert dat onze gemeenschap met de Vader en met elkaar. Maar als we onze zonden belijden – aan de Vader en indien nodig aan elkaar (Jak.5:16) – is Hij getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid (1:9).

Een kenmerk van deze echte verbondenheid is dus ook gevoeligheid voor de zonde. Willens en wetens de zonde ontkennen is er niet bij. Hebben we medegelovigen gekwetst dan is het onze wens om ook in de relationele sfeer alles op te ruimen. Zolang we weigeren dat te doen, kunnen we niet optimaal genieten van de gemeenschap met de Vader en zijn Zoon.

Welke kenmerken zijn er nog meer?

In hoofdstuk 2 worden nog drie kenmerken genoemd: gehoorzaamheid, navolging en liefde. 'Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar' (:4) en 'Wie zegt dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen als Hij gewandeld heeft' (6) en 'Wie zegt dat hij in het licht is en zijn broeder haat, is in de duisternis tot nu toe' (:9) Hier kunnen we niet omheen en we willen het ook niet. Aan de vruchten kent men de boom. Het heeft geen zin om te zeggen en er niet naar leven.

Wie is in staat om zo te leven?

Het antwoord is: 'Anderzijds is het een nieuw gebod dat ik u schrijf, dat waar is in Hem en in u!' (2:8). Het eeuwige leven dat bij de Vader was en ons geopenbaard is, is nu ook in ons. Het is echter niet los verkrijgbaar, maar kan alleen in blijvende verbondenheid met Hem beleefd worden: 'Wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u helemaal niets doen' (Joh.15:5).

Heer, 'k wil komen in uw nabijheid,
uit de schaduwen in uw heerlijkheid
Door het bloed mag ik U toebehoren.
Leer mij, toets mij, uw stem wil ik horen.
Schijn in mij, schijn door mij.
Staan wij oog in oog met U, Heer,
daalt uw stralende licht op ons neer.
Zichtbaar, tastbaar wordt U in ons leven.
U volmaakt wie volkomen zich geven.
Schijn in mij, schijn door mij